

penge, de tjener; at der løber voldsomme renter på den flybillet, bagmændene har betalt for dem; at betaling for kost og logi når skyhøje priser, så der oparbejdes gæld – igen til bagmændene, så man har endnu en klemme på dem; at de afskæres fra kontakt med deres familie i hjemlandet; samt at al kontakt med mennesker uden for det miljø, de befinder sig i, er umulig.

Børn bliver solgt af deres fattige eller misbrugende forældre, og så kan man gøre med dem, hvad man vil. Det er ganske enkelt rædselsfuldt, og derfor skal vi gøre, hvad vi kan for at stoppe det. Derfor har vi Konservative også været meget aktive for at få en handlingsplan på området. Den er kommet nu, og dette lovforslag skal sikre, at de tiltag, der er præsenteret i planen, også kan blive en realitet. Det bliver nu, som flere har nævnt, muligt at sætte en udrejsefrist på 100 dage for de ofre, der har været udsat for menneskehandel, og som vil samarbejde om udsendelsen med de danske myndigheder.

Og der er brug for en grundig forberedelse af hjemrejsen. Vi skal sikre os, at de mennesker, der bliver handlet, ikke kommer i kløerne på de bagmænd, der i sin tid sendte dem af sted. De handlede kan også være i en tilstand, hvor de har brug for psykologhjælp, juridisk bistand eller sundhedsbehandling og andet, der kan styrke dem. Men der er i den grad også brug for, at myndighederne får alle de informationer, der overhovedet kan fremskaffes om de bagmænd, der har sendt vedkommende af sted. Vi Konservative håber virkelig, at man via information fra nogle af de handlede kan få ram på de skrupeløse bagmænd, der står bag denne ulækre form for menneskehandel.

Forslaget lægger også op til, at uledsagede børn, der kommer til Danmark, får en repræsentant til at hjælpe og vejlede barnet. Ofte er der jo mange ting, der skal svares på og tages stilling til, og det er naturligvis rart med en voksen, der kan guide en igennem alle de øvelser, man skal ud i. Vi hæfter os ved, at et handlet barn skal have en repræsentant med en relevant uddannelse eller erfaring, og det mener vi også er nødvendigt, når man har med så sårbart et barn at gøre.

Vi Konservative synes også, at det er meget vigtigt, at der er ekstra opmærksomhed på de handlede børn, når de opholder sig i Gribskov eller andre steder. Der er stor risiko for at blive kidnappet, for det var jo netop ikke meningen, at de skulle sidde trygt og godt i et asylcenter;

meningen har jo været, at de skulle sælges til prostitution eller noget andet afskyeligt. Derfor vil bagmændene naturligt nok prøve at få dem ud af systemet og måske også ud af landet. Så den mulighed, der er for skærpet vagt ved disse bosteder, er meget relevant i visse situationer, og det har vi en forventning om at man vil benytte sig af.

Lovforslaget indeholder også muligheden for samkøring af registre ved evakuering og en styrkelse af kommunernes indberetning ved mistanke om proformaægteskaber samt en anerkendelse af opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein til tredjelands statsborgere, og det støtter vi naturligvis også.

Men det, der er hovedsigtet med lovforslaget, nemlig at undgå handlede mennesker og få fat i bagmændene, er det vigtigste sigte, og vi håber virkelig, det vil få effekt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er der lige en enkelt spørger, hr. Morten Østergaard, i hvert fald indtil videre.

Kl. 17.55

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil bare spørge fru Henriette Kjær, om det kun er mig, det gør indtryk på, når alle de organisationer, der arbejder med de her kvinder på forskellig måde, siger om den måde, som lovforslaget er blevet defineret og udmejslet på med det hårde krav, som vi kender fra diskussionen om afviste asylansøgere omkring forberedt hjemsendelse, at det skaber bekymring for, at der er nogle kvinder, der ikke er på et stadium, hvor de er i stand til at tage den beslutning. Det er det, Dansk Psykologforening siger, nemlig at der vil være kvinder, der ikke er i stand til at tage den beslutning. Og det er måske dem, der har allermost brug for en lang refleksionsperiode. Der er bekymring for, om det, at man vælger at have et så snævert hjemsendelsessigte, gør, at nogle kvinder ikke vil føle, at den her mulighed gavner dem. Derfor vil det faktisk skade deres situation, når de bliver sendt hjem.

Er der ikke behov for i udvalgsbehandlingen at kigge nærmere på, om der skal ske en opblødning af nogle af de formuleringer, der er i lovforslaget, sådan at den udvidelse til 100 dages refleksionsperiode mere direkte adresserer kvindernes behov, frem for det danske samfunds behov for at få dem sendt hjem?